

CRISTIAN VASILE

BUCURESTI

OPTIMIST

Despre jumătatea plină a oraşului

Tot timpul mi-am dorit să fiu turist în propriul oraş.

Problemele și preocupările zilnice mă fac să străbat oraşul de cele mai multe ori cu privirea în pământ, pe fugă, foarte des motorizat, prin urmare, nu mai remarc aproape nimic nou (în afară de panouri publicitare) și chiar și atunci când încerc să mă plimb, îmi este destul de greu să fiu relaxat.

Încerc să iau Bucureștiul la pas, într-un ritm cât mai lent, singur, și mă strădui să-l văd ca și cum aș fi doar un turist. Așa cum fac atunci când vizitez, în vacanțe, orașe străine.

Am început să mă uit din ce în ce mai des în sus, să observ detalii pe care nu le văzusem până atunci sau pe care le uitasem. Mă depărtez cât pot de mult de bulevarde și mă pierd pe alei cât mai mici, luând spontan decizia de a coti la stânga sau la dreapta.

Am hotărât să-mi documentez plimbările cu aparatul de fotografiat și să descopăr latura pozitivă și optimistă a Bucureștiului.

CRISTIAN VASILE

The city half full

I've always wished to be a tourist in my own city.

The worries and the problems of everyday life make me walk through the city with my eyes nailed on the ground, always on the run, often motorized, so I never notice anything new (except the billboards), and even when I try to stroll, I find it hard to be relaxed.

Step by step, I wander alone in the city, at a slow pace, and I try to see it through the tourist's eyes. Just the way I do in my holidays when I visit foreign cities.

I've started to look up, to notice details I've never seen before or which I've forgotten. I've stayed as much as I could away from main avenues and I've lost myself on small alleys, spontaneously taking the decision to go to left, or right.

I've decided to keep a record of my walks with my camera and to discover the positive and optimistic side of Bucharest.

CRISTIAN VASILE

București Optimist

Fotografia este o ocazie bună de a ne convinge că lucrurile sunt exact cum nu se văd. Sau cum nu le vedem. Noi, românii, avem o plăcere aparte de a ne socoti și buricul pământului, și ultimii oameni — în același timp. De-asta, mai ales în prezența străinilor, ne autoflagelăm și ne disprețuim, vorbim destul de urât despre noi, despre locuri, oameni și tradiții, fără discriminare. Pare că nu e nimic de făcut și mai nimic de văzut.

Din când în când, apare însă câte un individ care dă de pământ cu clișeele percepției și ne arată lumea fascinantă de la câțiva metri distanță de noi, după colț, în zâmbetul unui trecător, în următorul răsărit sau în cețurile depărtării. Cristian Vasile a început acum mulți ani să exploreze orașul — construind un proiect pe care l-a numit București Optimist.

Deși sună un pic bombastic, o privire luminoasă are ce descoperi dincolo de furia traficului, haosul arhitectonic, degradarea, griul și dezolarea postcomunistă. A început să caute de aproape, ca prin microscop, urmărind viața invizibilă a oamenilor, adică suflul vital al acestei creaturi uriașe. Apoi, a explorat minuțios străzile, încercând

să nu rateze nicio curte interioară, nicio fațadă sau alee ascunsă în iedera care camuflează vechiul București. După această muncă de arhivare la pas, a căutat perspective din ce în ce mai largi, s-a îndepărtat și a început să descopere orașul văzut de sus. Aici a fost un vizionar cu multă răbdare, cu multe ore petrecute în turnuri, studiind lumina care dezvăluie un conglomerat uluitor de oameni și de lucruri, pe care cu greu îl recunoaștem ca atare. Ni se pare că avem probleme cu orașul, dar mai degrabă el are probleme cu noi, când îl străbatem cu privirea ațintită în telefon, ignorându-l.

Fotografiile pe care le veți vedea aici ne pot învăța că dacă suntem străini de oraș, suntem străini și de noi înșine. E frumos, plin de mister, foarte viu și ne îmbie să fim la fel. Să redescoperim plăcerea de a privi și de a explora Bucureștiul, pentru că acesta ne aparține în aceeași măsură în care îi aparținem!

RĂZVAN EXARHU

Optimistic Bucharest

A photo is a great opportunity to convince ourselves that things are exactly the way they aren't. Or exactly the way we don't see them. We Romanians have a special pleasure to consider that the sun shines out of our backside and, at the same time, that we have never been any good. That's why, especially in the presence of foreigners, we go into self-flagellation, we despise ourselves and we talk badly about us, about places, people and traditions, without discrimination. It seems that nothing can be done and there's almost nothing to see.

From time to time, somebody that opens the gates of perception rises and shows us the fascinating world near us, just around the street corner, in the smile of a stranger passing by, in the next sunrise, or in the mists of remoteness. A few years ago, Cristian Vasile began to explore the city — building a project he named Optimistic Bucharest.

Although it sounds a little bit pretentious, a bright glance has more to discover beyond the traffic fury, the architectonic chaos, the degradation, the grey, and the post-communist desolation. He started to take a closer look, as through a microscope, following the

invisible life of people, the vital breath of this huge creature. Then, he thoroughly explored the streets, trying not to miss any yard, any frontage, or any alley concealed by the ivy where the old Bucharest hides. After this work of archiving things and people while walking, he searched for larger and larger views, took some distance, and started to discover the city seen from above. Here, he became a patient visionary, with many hours spent in towers, studying the light which unveiled an amazing hardly recognizable conglomerate of things and people. We believe we're troubled by the city, but the city is rather troubled by us when we walk through it with our heads buried in our phones, ignoring it.

The photos you will admire here can teach us that if we are strangers in our city, we are strangers to ourselves. It is beautiful, full of mystery, very alive, and it lures us to be the same. Let's discover the pleasure of watching and exploring Bucharest, because it belongs to us as much as we belong to it!

RĂZVAN EXARHU

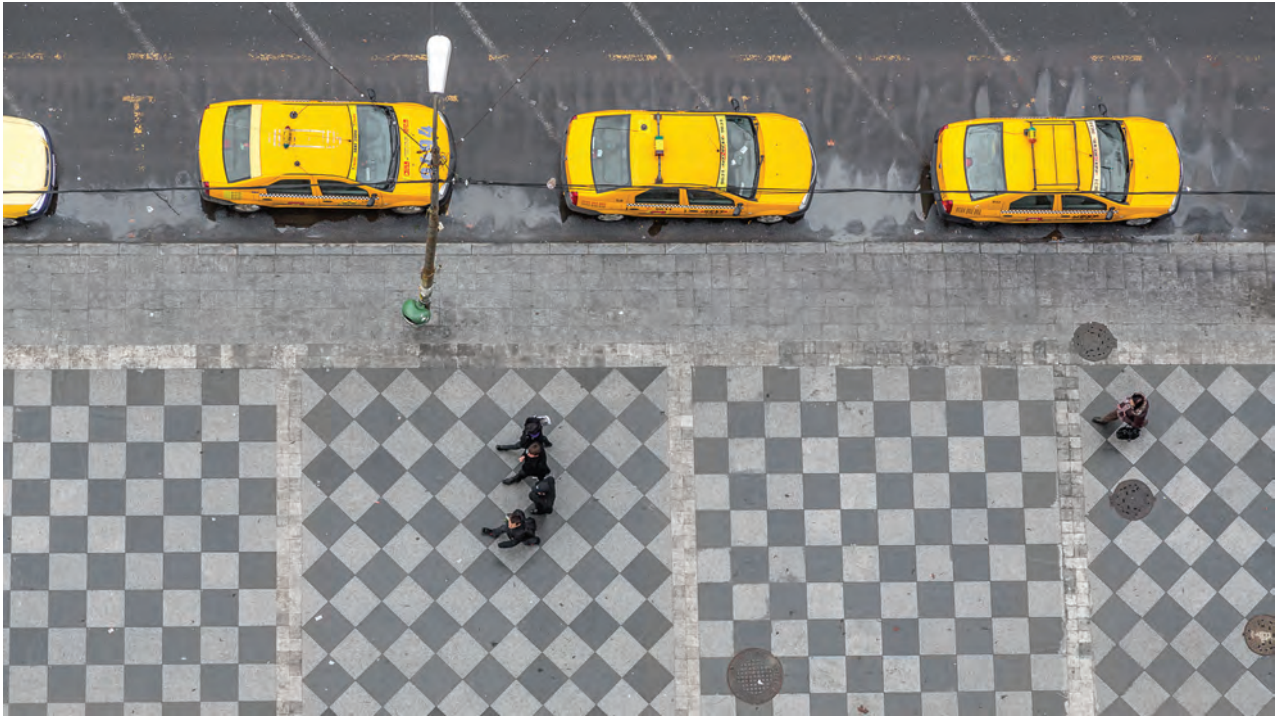

from

Canon

Proiect susținut de

Live for the story_

www.curteaveche.ro

ISBN 978-606-588-979-8

9 786065 889798